

Sygn. akt I C 468/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodnicząca: SSR Aleksandra Różalska - Danilczuk

Protokolant: Sylwia Niżnik

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014 roku w Warszawie

sprawy z powództwa M. A.

przeciwko m.(...)

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od pozwanego powoda na rzecz pozwanego Miasta (...)kwotę 2400,00 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt **IC 468/12**

UZASADNIENIE

Pozwem datowanym na dzień 26 stycznia 2012 r. powód M. A.wniósł o zasądzenie od pozwanego m.(...)kwoty 30, 000 zł tytułem zadośćuczynienia, a także o zwolnienie od kosztów sądowych wraz z zasądzeniem kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W motywach uzasadnienia powód wskazał, iż w związku z interwencją funkcjonariuszy Straży Miejskiej w W. w dniu 30 listopada 2011 r. doszło do naruszenia dóbr osobistych powoda polegające w szczególności na bezprawnym naruszeniu jego nietykalności osobistej poprzez bicie i kopanie, naruszenie jego czci poprzez kierowanie pod jego adresem wyzwisk oraz nieuzasadnionego umieszczenia powoda w izbie wytrzeźwień.

Dowód: pozew z dnia 26 stycznia 2012 r. wraz z załącznikami-k.1-13.

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2012 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie postanowił zwolnić powoda od kosztów sądowych w części tj. od opłaty od pozwu do kwoty 1200 zł.

Dowód: postanowienie z dnia 22 lutego 2012 r.-k.15.

Pismem z dnia 22 marca 2012 r. powód zaskarżył powyższe postanowienie zarzucając mu naruszenie art. 100-102 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Dowód: pismo z dnia 22 marca 2012 r.-k.18.

Postanowieniem z dnia 23 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnił powoda o kosztów sądowych w części a w pozostały zakresie zażalenie oddalił.

Dowód: postanowienie z dnia 23 maja 2012 r.-k.23-25.

W odpowiedzi na pozew datowanej na dzień 19 października 2012 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż funkcjonariusze Straży Miejskiej w W. działali wobec powoda w ramach swoich uprawnień ustawowych i ich działaniu nie można w żaden sposób przypisać niezgodności z prawem. Powód w żaden skuteczny sposób nie tylko nie wykazał, ale nawet nie uprawdopodobnił domniemanej szkody, jej wysokości ani tym bardziej nie wykazał normalnego związku przyczynowego. Powód nie udowodnił, że funkcjonariusze strony pozwanej działali wobec powoda w sprzeczności do swoich uprawnień ustawowych i że ich działaniu można przypisać niezgodność z prawem.

Dowód: odpowiedź na pozew z dnia 19 października 2012 r.-k.42-43.

Pismem procesowym z dnia 8 kwietnia 2013 r. strona pozwana ponownie wniosła o oddalenie powództwa jako nieuzasadnionego oraz zasądzenie od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pisma pozwany wskazał, że zasadniczym celem podejmowanych przez funkcjonariuszy interwencji jest ograniczenie agresji oraz jej skutków. Pozwany ponownie odniósł się również, do postępowania prowadzonego przez prokuraturę w sprawie o sygn. 1 Ds. 437/11, z których wyłania się inny obraz zachowania powoda w stosunku do funkcjonariuszy pozwanego wskazując dokumenty z przebiegu zdarzenia oraz przesłuchań świadków znajdujących w aktach sprawy pod wyżej wymienioną sygnaturą.

Dowód: pismo procesowe z dnia 8 kwietnia 2013 r.-k.63-65.

W trakcie postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 listopada 2011 r. około godz. 22 powód wraz z K. W. (1), będąc pod wpływem alkoholu weszli do punktu gastronomicznego (...) przy ulicy (...) i w części publicznej oddali mocz na oczach gości lokalu i pracowników, zaczepiali inne osoby, oraz wychodzili na jezdnie stwarzając zagrożenie dla ruchu pojazdów. Doszło do szamotaniny i bójki pomiędzy powodem, K. W. (1) a pracownikowi baru. Funkcjonariusze Straży Miejskiej w W. w związku z bójką podjęli działania, których efektem było rozdzielenie walczących stron. Powyższa interwencja spowodowała oddalenie się powoda wraz z K. W. (1) z miejsca zdarzenia w kierunku Dworca Wileńskiego. Funkcjonariusze Straży Miejskiej na pomoc wezwali drogą radiową patrol zmotoryzowany.

Dowód: akta prokuratorskie t.1 zeznania powoda-k.21, akta prokuratorskie t.1 zeznania K. W. (1)-k.28, akta prokuratorskie t.1 zeznania J. K.-k.150, akta prokuratorskie t.1 zeznania P. K.-k.156, akta prokuratorskie t.1 zeznania T. N.-k.160, akta prokuratorskie t.1 zeznania J. S.-k.164, akta prokuratorskie t.1 zeznania M. S.-k.167, , akta prokuratorskie t.1 zeznania J. P.-k.180, akta prokuratorskie t.1 zeznania E. C. -k.186, zeznania świadka K. W. (1)-k.60, zeznania powoda-k.61, zeznania powoda-k.90

Idąc w kierunku Dworca Wileńskiego do powoda oraz K. W. (1) podjechał zmotoryzowany patrol straży miejskiej, który wydał polecenia okazania dokumentów tożsamości. Powód zachowywał się w stosunku do funkcjonariuszy agresywnie oraz wulgarnie. Na kolejne polecenie okazania dokumentów powód wraz kolegą zaczęli wyrzucać z kieszeni rzeczy osobiste a następnie podjęli próbę ucieczki. Funkcjonariusze po krótkim pościgu ujęli powoda, a następnie wobec agresywnego zachowywania użyli wobec niego gazu łzawiącego.

Dowód: akta prokuratorskie t.1 zeznania powoda-k.21, akta prokuratorskie t.1 zeznania K. W. (1)-k.28, akta prokuratorskie t.1 zeznania J. K.-k.150-151, akta prokuratorskie t.1 zeznania P. K.-k.156, akta prokuratorskie t.1 zeznania T. N.-k.160, akta prokuratorskie t.1 zeznania J. S.-k.164, akta prokuratorskie t.1 zeznania E. C. -k.186, akta

prokuratorskie t.1 zeznania M. Ż. -k.189, zeznania świadka K. W. (1)-k.60, zeznania powoda-k.61, zeznania świadka J. S.-k.74, zeznania powoda-k.90

W trakcie spisywania danych na podstawie porozrzucanych rzeczy osobistych zatrzymany powód ponownie próbował się oddalić. Funkcjonariusze ponownie udaremniili ucieczkę w związku czym zastosowano wobec niego środek przymusu bezpośredniego w postaci założenia kajdanek. Wówczas powód rzucił się na ziemię, kopał nogami i trząsł się twierdząc, że ma atak padaczki. Wezwany na miejsce lekarz Pogotowia (...) stwierdził, że atak jest udawany i wyraził zgodę na przewóz powoda do Stołecznego Ośrodka dla Osób Nietrzeźwych.

Dowód: akta prokuratorskie t.1 zeznania J. K.-k.151, akta prokuratorskie t.1 zeznania P. K.-k.157, akta prokuratorskie t.1 zeznania T. N.-k.160, akta prokuratorskie t.1 zeznania J. S.-k.164, zeznania świadka K. W. (1)-k.61, zeznania powoda-k.61, zeznania świadka J. S.-k.74, zeznania powoda-k.90

Po zastosowaniu środków zabezpieczających również w stosunku do K. W. (1) wraz z powodem zostali osadzeni w samochodzie F. (...). Przedmioty osobiste porozrzucane wcześniej zostały pozbierane i umieszczone wewnątrz przy kracie pojazdu. Zatrzymani znajdując się wewnątrz pojazdu byli nadal agresywni i kopali w ściany pojazdu oraz kratę. W związku tym funkcjonariusze postanowili rozdzielić zatrzymanych. Powoda wyciągnięto z auta i położono na ziemi w celu uspokojenia się.

Dowód: akta prokuratorskie t.1 zeznania J. K.-k.151, akta prokuratorskie t.1 zeznania T. N.-k.160, , akta prokuratorskie t.1 zeznania M. S.-k.167, akta prokuratorskie t.1 zeznania J. P.-k.181, akta prokuratorskie t.1 zeznania M. Ż. -k.188, zeznania świadka K. W. (1) -k.61, zeznania powoda-k.61, zeznania świadka J. S.-k.74, zeznania świadka T. N. k.88, zeznania powoda-k.90

Na miejsce zdarzenia wezwano załogę transportową. Po przyjeździe transportu K. W. (1) stwierdził, że został okradziony i w związku z tym wezwano na miejsce zdarzenia patrol Policji.

Dowód: akta prokuratorskie t.1 zeznania powoda-k.21, akta prokuratorskie t.1 zeznania J. K.-k.151, akta prokuratorskie t.1 zeznania P. K.-k.157, akta prokuratorskie t.1 zeznania T. N.-k.160, akta prokuratorskie t.1 zeznania J. S.-k.164, , akta prokuratorskie t.1 zeznania M. S.-k.167, akta prokuratorskie t.1 zeznania J. P.-k.180, akta prokuratorskie t.1 zeznania M. Ż. -k.189, akta prokuratorskie t.1 zeznania B. B. -k.193, zeznania świadka K. W. (1)-k.61, zeznania powoda-k.61, zeznania świadka T. N. k.89, zeznania powoda-k.90

Zachowanie funkcjonariuszy Straży Miejskiej zarejestrowane zostało przez przypadkowo uruchomiony przez jednego z tych funkcjonariuszy telefon komórkowy należący do K. W. (1).

Dowód: akta prokuratorskie t.1 zeznania powoda-k.21, akta prokuratorskie t.1 zeznania K. W. (1)-k.28, akta prokuratorskie t.1 notatka z odsłuchania nagrania na płycie cdr-77-78, akta prokuratorskie t.1 zeznania J. S.-k.164, zeznania świadka K. W. (1)-k.61, zeznania powoda-k.61

Po czynnościach funkcjonariusze odwieźli powoda na izbę wytrzeźwień((...)), skąd po wstępnej konsultacji medycznej zabrano go do Szpitala przy ulicy (...) w W. a następnie wypuszczono. Podczas pobytu powód odmówił badania lekarskiego. Ponadto nie stwierdzono również widocznych obrażeń ciała, a na badanie lekarskie powód nie wyraził zgody.

Dowód: akta prokuratorskie t.1 zeznania powoda-k.21, m akta prokuratorskie t.1 karta ewidencyjna nr (...) oraz (...)-k.35-43, akta prokuratorskie t.2 opinia sądowno-lekarska-k.248, zeznania świadka K. W. (1)-k.61, zeznania powoda-k.61

Powód opis doznanych obrażeń przedstawił dopiero w obdukcji lekarskiej, z której wynikało, iż doznał następujących obrażeń: zasinienia skóry okolicy łokcia prawego, zasinienia skóry okolicy łędźwiowej prawej, bolesność żeber w linii pachowej oraz obrzęk i bolesność w stanie kolanowym prawym.

Dowód: obdukcja lekarska powoda z dnia 5 grudnia 2011 r., obdukcja lekarska powoda z dnia 14 grudnia 2011 r., zeznania powoda-k.90

W związku z powyższym zdarzeniem powód pismem z dnia 2 grudnia 2011 r. wniósł skargę do komendanta Straży Miejskiej w W. domagając się wyciągnięcia konsekwencji personalnych od interweniujących funkcjonariuszy. Powód zarzucił funkcjonariuszom pobicie oraz kradzież pieniędzy.

Dowód: akta prokuratorskie t.1 skarga powoda-k.49

W dniu 27 stycznia 2012 r. do pozwanego wpłynęło zawiadomienie o wszczęciu śledztwa przez prokuraturę Rejonową W. P. P. w W. w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej.

Dowód: akta prokuratorskie t.1 zawiadomienie-k.133.

Postanowieniem z dnia 4 lipca 2012 r. prokurator Prokuratury Rejonowej W.- P. w W. postanowił o zasięgnięciu opinii biegłego lekarza z zakresu medycyny sądowej.

Dowód: akta prokuratorskie t.2 postanowienie-k.245.

W opinii sadowo-lekarskiej z dnia 13 lipca 2012 r. biegły sądowy stwierdził, iż obrażenia doznane przez powoda mogły powstać w trakcie stosowania środków przymusu bezpośredniego jak również na skutek samoistnego przewrócenia się powoda na twarde podłoże.

Dowód: akta prokuratorskie t.2 opinia sadowo-lekarska-k.247-250.

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2012 r. prokurator Prokuratury Rejonowej W.- P. w W. postanowił umorzyć śledztwo w sprawie.

Dowód: akta prokuratorskie t.2 postanowienie-k.257-268.

Na powyższe postanowienie powód złożył w dniu 10 sierpnia 2012 r. zażalenie wskazując naruszenia art. 7 k.p.k.

Dowód: akta prokuratorskie t.2 zażalenie -k.275-276.

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy P. postanowił zażalenia nie uwzględniać i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

Dowód: akta prokuratorskie t.2 postanowienie –k.282-283.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, akt prokuratorskich w sprawie o sygn. akt I Ds. 437/11, płyty z nagraniem w formacie mp3, zeznaniom świadków: J. S. (k.74-75), T. N.(k.88-89), K. W. (1) (k.60-61) oraz zeznania powoda(k.61-62, k.90-91)

Sąd dał wiarę dokumentom zgromadzonym w aktach sprawy, gdyż ich prawdziwość nie nasuwa żadnych wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z uzasadnienia pozwu wynika, iż w ocenie powoda dopuszczono się względem niego naruszenia jego dóbr osobistych w postaci nietykalności cielesnej, zdrowia, czci oraz nieuzasadnionym umieszczeniu w izbie wytrzeźwień. Na dobro osobiste w postaci czci człowieka składają się dobre imię oraz godność człowieka. Naruszenie godności człowieka przybiera postać zniewagi i z reguły polega na ublężeniu lub obraźliwym zachowaniu.

Art. 448 k.c. stanowi, że w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Natomiast na mocy art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Krzywda (niemajątkowa szkoda na osobie) polega na ujemnych przeżyciach poszkodowanego, cierpieniach fizycznych (ból i inne dolegliwości) i psychicznych (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia). Zadośćuczynienie pieniężne ma zaś na celu złagodzenie tych cierpień i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego. Wskazany art. 445 § 1 k.c. stanowi w zakresie naruszenia dobra osobistego w postaci zdrowia człowieka *lex specialis* względem art. 448 k.c.

Odpowiedzialność deliktowa Skarbu Państwa unormowana została natomiast w treści art. 417 k.c. oraz art. 417 § 2 k.c. Zgodnie z treścią art. 417 § 1 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Art. 417 § 2 k.c. stanowi natomiast, że jeżeli przez zgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej została wyrządzona szkoda na osobie, poszkodowany może żądać całkowitego lub częściowego jej naprawienia oraz zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, gdy okoliczności, a zwłaszcza niezdolność poszkodowanego do pracy lub jego ciężkie położenie materialne, wskazują, że wymagają tego względy słuszności.

Do katalogu przesłanek odpowiedzialności Skarbu Państwa za niezgodne z prawem działanie zalicza się bezprawność działania związanego z wykonywaniem władzy publicznej, powstałą szkodę oraz związek przyczynowy pomiędzy zaistniałą szkodą a bezprawnym działaniem. Natomiast przesłankami odpowiedzialności Skarbu Państwa na mocy art. 417 § 2 k.c. są wykonywanie władzy publicznej, powstanie szkody, adekwatny związek przyczynowy pomiędzy wykonywaniem władzy publicznej a powstaniem szkody oraz zasadność przyznania odszkodowania w świetle zasad słuszności. Każdorazowo przesłanki te muszą wystąpić łącznie.

Kolejność badania przez sąd przesłanek odpowiedzialności deliktowej Skarbu Państwa w oparciu o treść art. 417 § 1 k.c. nie może być dowolna. W pierwszej kolejności konieczne jest ustalenie działania (zaniechania), z którego, wynika szkoda oraz dokonanie oceny jego bezprawności, następnie ustalenie czy wystąpiła szkoda i jakiego rodzaju i dopiero po stwierdzeniu, że obie te przesłanki zachodzą, możliwe jest zbadanie istnienia między nimi normalnego związku przyczynowego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 2012 roku sygn. akt II CSK 648/11 (LEX 1215614)).

Ciężar udowodnienia zasadności roszczenia spoczywał w niniejszej sprawie na mocy art. 6 k.c. na powodzie. Poza własnymi zeznaniami powód, przedłożył ponadto dokument z obdukcji lekarskiej oraz płytę z nagraniem mp3, z treści której nie wynika nic znaczącego dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu zeznania świadków J. S. oraz T. N. są spójne, logiczne oraz korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Świadkowie z uwagi na bezpośredni udział w zdarzeniu z dnia 30 listopada 2011 r. mieli pełną wiedzę na temat interwencji, w której uczestniczył powód. Świadkowie zeznali, w, iż w dniu zdarzenia powód wraz z kolegą byli pod wpływem alkoholu a ponadto byli agresywni w stosunku do interweniujących funkcjonariuszy. Świadkowie zeznali, iż w związku z niezastosowaniem się do poleceń, próbie oraz oddalenia funkcjonariusze zastosowali siłę fizyczną wraz z założeniem kajdanek. Potwierdzili fakt przybycia kartki oraz przybycia policji w związku z zgłoszeniem kradzieży przez K. W. (2).

Zeznania świadka K. W. (1) Sąd obdarzył częściowym przymiotem wiarygodności. Świadek potwierdził fakt bycia wraz z powodem pod wpływem alkoholu. Świadek pomija fakt szarpaniny oraz bójki pomiędzy nim a pracownikami punktu gastronomicznego. Zeznania świadka są zbieżne z zeznaniami powoda odnośnie prób oddalenia się, skucia oraz zastosowania gazu oraz przewiezienia do izby wytrzeźwień. Zeznania świadka różnią się od zeznań świadków J. S. oraz T. N. w zakresie stosowania przemocy fizycznej w stosunku do świadka oraz powoda.

Sąd również częściowo obdarzył przymiotem wiarygodności zeznania powoda. Powód potwierdził, iż w trakcie interwencji był pod wpływem alkoholu. W zeznaniach powód pomija bójkę w punkcie gastronomicznym, stawianie oporu oraz samoistny upadek symulujący atak padaczki. Zeznania koncentrują się na stosowaniu wobec powoda przemocy fizycznej, czym różnią się od zeznań J. S. oraz T. N..

W ocenie Sądu analizując materiał dowodowy niniejszej sprawy należy uznać, iż brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa. W tym miejscu należy podzielić ugruntowany pogląd Sądu Najwyższego zgodnie, z którym sąd nie ma obowiązku zasądzenia zadośćuczynienia w każdym przypadku naruszenia dóbr osobistych, a podstawowym kryterium decydującym o możliwości przyznania zadośćuczynienia winien być rodzaj naruszonego dobra, poczucie pokrzywdzenia poszkodowanego oraz zachowanie naruszydca(por. wyrok SN z dnia 19 kwietnia 2006 r., II PK 245/05 OSNP 2007/7-8/101, wyrok SN z dnia 13 czerwca 2002 r., CKN 1421/00 niepubl.)

Przystępując do rozważań na wstępie należy mieć na uwadze, iż powód w toku niniejszego postępowania przedstawiał wyłącznie korzystną dla siebie wersję wydarzeń, która miała mieć miejsce w dniu 30 listopada 2011 roku. Przede wszystkim powód w trakcie interwencji funkcjonariuszy straży miejskiej znajdował się pod wpływem alkoholu (0,98 mg/l), co w ocenie Sądu niewątpliwie miało ujemny wpływ na jego zdolność percepcji i uwagi, a bezpośrednio rzutowało na agresywne zachowaniem w stosunku do otoczenia. Potwierdzają to zeznania strażników oraz świadków (zeznania zawarte w aktach prokuratorskich), którzy w sposób dość szczegółowy podali okoliczności zdarzenia akcentując przede wszystkim agresywne oraz wulgarne zachowanie powoda. Okoliczności zdarzenia i zachowania powoda niewątpliwie spowodowały konieczność legalnej interwencji oraz zastosowania wobec powoda środków przymusu bezpośredniego przez funkcjonariuszy straży miejskiej. Funkcjonariusze straży miejskiej nie zaprzeczali zastosowania środków przymusu bezpośredniego, co więcej wskazywali na konieczność jej użycia z uwagi na dynamikę zdarzenia(próby samowolnego oddalenia się, szarpanina, bójka w punkcie gastronomicznym). Potwierdza to postępowanie wyjaśniające wszczęte na skutek skargi powoda i prowadzone przez pozwanego oraz postępowanie prowadzone przez prokuratora, które nie potwierdziło stawianych zarzutów interweniującym strażnikom. Wersja zdarzeń forsowana przez powoda, iż w trakcie interwencji był obrażany, bity oraz kopany, czego skutkiem miały być zasinienia oraz stłuczenie stawu kolanowego zdaniem Sądu nie znalazły potwierdzenia w zebranym materiale dowodowym. Za takim stanowiskiem przemawiają zeznania funkcjonariusz Straży Miejskiej przybyłych na miejsce zdarzenia w ramach wsparcia, ale również funkcjonariuszy policji, którzy na miejscu nie ujawnili żadnych nieprawidłowości w zakresie postępowania z osobami zatrzymanymi. Ponadto w kontekście zgłaszanych zarzutów co do utraty pieniędzy powód nie był w stanie sprecyzować żadnych okoliczności utraty środków.

Na uwagę zasługuje również fakt, iż w trakcie interwencji zarówno pracownicy (...) jak interweniujący funkcjonariusze nie wskazali, aby na ciele powoda widoczne były obrażenia. Ponadto powód w czasie zdarzenia nie informował nikogo o odniesionych obrażeniach a co wymaga zdaniem Sądu podkreślenia mając na uwadze swój stan powód odmówił też pomocy lekarskiej zarówno w (...) jak i w szpitalu na ulicy (...). Powód opis obrażeń przedstawił dopiero w obdukcji lekarskiej z dnia 5 grudnia 2011 r. oraz obdukcji uzupełniającej z dnia 12 grudnia 2011. Uzyskana w sprawie na zlecenie prokuratury opinia sądowo-lekarska wskazała na alternatywne wersje powstania skutku w postaci obrażeń ciała.

Opisywane przez powoda obrażenia ciała w ocenie Sądu mogły być następstwem zarówno wdania się w bójkę w punkcie gastronomicznym (...)lub też wynikiem samoistnego upadku na twarde podłoże w trakcie symulacji ataku padaczki. Mogły również powstać podczas w trakcie niekontrolowanego rzucania się we wnętrzu samochodu straży miejskiej. Za stanowiska powoda nie przemawia również załączone do pozwu na płycie cd nagranie mp3. Sąd odsłuchując nagranie stwierdził, iż jest niezrozumiałe, padają w nim niecenzuralne słowa a przede wszystkim nie odzwierciedla kontekstu sytuacyjnego w jakim znalazł się powód. Sąd w związku z tym nie był w stanie jednoznacznie przypisać poszczególnych wypowiedzi konkretnym osobom biorącym udział w zdarzeniu.

W świetle powyższego wskazać należy, iż powód nie wykazał, aby na skutek działań strony pozwanej doszło do naruszenia jego dóbr osobistych oraz powstałej szkody. Notabene podkreślenia wymaga, iż zdaniem Sądu działania funkcjonariuszy straży miejskiej nie miały charakteru bezprawnego a zostały podjęte w ramach wykonywania przez nich obowiązków służbowych w granicach wyznaczonych prawem czego skutkiem było przewiezienie powoda do

izby wytrzeźwień. Powód nie podporządkowując się czynnościom, swoim nagannym i agresywnym zachowaniem sprowokował zastosowanie przeciwko niemu środków przymusu bezpośredniego. Nie zasługiwały również na uwzględnienie ogólnikowe zarzuty powoda, iż przyczyną obrażeń była interwencja funkcjonariuszy straży miejskiej. Ponadto zeznania powoda nie są w ocenie Sądu wystarczającym dowodem potwierdzającym prawdziwość twierdzeń o fakcie pobicia oraz naruszenia czci. W tym stanie, brak jest zatem przesłanek z art. 448 k.c. w zw. z i 24 k.c. w związku z czym żądanie zasądzenia zadośćuczynienia zostało oddalone.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt. 1 sentencji wyroku

O kosztach procesu Sąd orzekła na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 108 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych(pkt. 2 sentencji wyroku).

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.